

Fra Kampenjazz
v/Jon-Kristian Johnsen
Styreleder

Til Norsk kulturråd

«Innspill om regionale sentre og kompetansenettverk for musikk»

Vi viser til notatet om utvikling av de regionale kompetansesentrene for musikk.

Litt bakgrunnsinformasjon om Kampenjazz:

Arbeidet gjøres av en håndfull frivillige der et fåtall har formell kompetanse innenfor de oppgavene de får og tar ansvar for. I vårt tilfelle har vi ansvarlige for foto, grafisk utforming og regnskap som har god faglig bakgrunn for å gjennomføre disse oppgavene. Vi har også en «huspoet» som skriver tekster til programmene våre, han gjør dette med bakgrunn i en omfattende jazzfaglig kompetanse.

Booking og konsertavvikling gjøres entusiastisk med interesse for musikken og med tid til å gjøre en innsats før, under og etter konserter. Det kreves også at noen har anledning til å følge utviklingen i norsk jazz.

Vi har ingen frivillige med kulturadministrativ kompetanse og erfaring, men med mye hjelp fra Østnorsk Jazzsenter har vi greid å skaffe oss god finansiering fra Kulturrådet og Oslo Kommune.

Jazzklubber drevet av frivillige:

Mens vi på mange måter deler kjennetegn med andre jazzklubber er alle jazzklubber forskjellige med hensyn til:

1. Organisasjonsmessig oppbygging, administrativ kompetanse og kapasitet
2. Kompetansen blant de frivillige
3. De frivilliges motivasjon for å legge ned mange timer ubetalt arbeid og tidsperspektiv på sitt engasjement som frivillig
4. Programprofil

Det er ikke bare forskjeller mellom klubbene langs disse dimensjonene, men hver enkelt klubb vil ha forskjellig profil over tid avhengig av hvem som engasjerer seg i det frivillige arbeidet. Vi vet også av egen erfaring at aktivitet og engasjement varierer over tid. Mens klubber drevet av frivillige noen ganger ligger nesten helt nede eller går på sparebluss, kan de få måneder senere ha stor og blomstrende aktivitet.

De kulturpolitiske og administrative systemene bemannes med og drives frem av profesjonelle folk med god og relevant kompetanse. I disse systemene legges det ned et iherdig arbeid for å sikre at befolkningen og utøverne møtes på kulturarrangementer som er utbytterikt for begge grupper. Til syvende og sist er dette arbeidet avhengig av et arrangørledd som er bortimot helt dominert av frivillige som ikke nødvendigvis besitter relevant kompetanse og heller ikke det langvarige engasjementet som kreves for å sikre nødvendig kontinuitet.

Vår erfaring tilsier at midler investert i et velfungerende «støtteapparat» på regionalt nivå vil bidra til at:

1. Klubbene får faglig støtte der deres egen stab av frivillige trenger profesjonell bistand for å sikre kontinuitet og høy kvalitet på virksomheten
2. Klubbene kan konsentrere seg om arrangørjobben som er de frivilliges motivasjon, ikke måtte utvikle og pleie relasjoner med bevilgende myndigheter utover det som må gjøres for å skrive gode søknader og rapportere på foreskrevet vis.
3. Det utvikles kunnskap om hvilke tiltak som kan settes inn for å sikre at de overordnede kulturpolitiske målene støttes av frivilligheten på arrangørleddet. Slik kunnskap er av avgjørende betydning for statlige og kommunal organer med kulturpolitisk mandat.
4. Kommunale og statlige organer som formidler støtte til kulturarrangementer har få og velkvalifiserte samtalepartnere og ikke må forholde seg til et stort antall arrangører som alle har forskjellige planer, behov og kompetanse.

Dette er funksjoner som Østnorsk Jazzsenter har ivaretatt for klubbene. Hvilke funksjoner de skal fylle overfor musikere og andre interessegrupper skal ikke vi mene mye om. Men vi ønsker å understreke at den dialogen mellom klubbene og disse gruppene som senteret har initiert har vært av stor verdi for klubbenes virksomhet.